

и пр. Заетото количество не може да надмине $\frac{2}{3}$ отъ стойността на заложената вещь. Най-малкото количество, което може да се авансира е 5 фр., а най-голѣмото 1000 фр. При сключване на заема се плаща отъ 20 до 50 ст. за разноски по пазене, застрахование и пр. Лихвата се смѣта по 1 ст. на франкъ на мѣсецъ, съ други думи по 12% на година. По-малко отъ 15 деня се броятъ за половинъ мѣсецъ, а повече отъ 15 деня за цѣль. Заемътъ се прави за шесть мѣсеца; подиръ изтичанieto той може да се поднови, но трѣбва ново оцѣнение и ново свидѣтелство. Ако заемътъ не се плати три недѣли подиръ срока, касата обявява въ официалния листъ, че залогътъ е за проданъ въ публиченъ търгъ. Длъжникътъ самъ може да поиска проданъта на залога въ публичния търгъ на касата, като плати за това 20 ст. На 31 декември 1884 г. това учрѣждение е имало слѣдуещитѣ заеми:

Отъ		Число	Колич.
5 —	20 фр.	3481	32,147 фр.
„ 21 —	50 фр.	883	29,593 „
„ 51 —	100 „	333	24,066 „
„ 101 —	500 „	139	25,329 „
„ 501 —	1000 „	8	5,020 „
		4,844	116,155 фр.

Прѣзъ 1884 год. касата е продала 806 залога за едно количество отъ 15,390 фр.

Занаятчийскитѣ складъ е основанъ за опитъ само, за да помогне на дребни работници и занаятчи, като приема въ едно общо здание тѣхнитѣ произведения за изложение и проданъ, и като имъ прави парични аванси подъ залогъ на тия произведения. Повечето отъ тия произведения сж покжщнина. Всѣкой цюрихски работникъ-занаятчия може да занесе въ този складъ изработения отъ него прѣдметъ, щомъ е той новъ и се приеме отъ комисията на склада, и щомъ плати за него 10 ст. за писарски разноски. По тоя начинъ работникътъ, ако нѣма дюкянъ, намира едно прѣкрасно помѣщение на своята работа, и взима сжщеврѣменно единъ париченъ авансъ върху нея. Количеството на аванса не може да надмине $\frac{2}{3}$ отъ стойността на прѣдмета. Когато се продаде прѣдметътъ или се оттегля отъ притежателя му, складътъ взема 6% комисiona. Прѣзъ 1884 год. заминали сж прѣзъ